

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) 2015/1348**2018/EES/14/33**

frá 3. ágúst 2015

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 773/2004 um málsmeðferð framkvæmdastjórnarinnar skv. 81. og 82. gr. EB-sáttmálans (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1/2003 frá 16. desember 2002 um framkvæmd samkeppnisreglna, sem mælt er fyrir um í 81. og 82. gr. sáttmálans ⁽¹⁾, einkum 33. gr.,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina 19. júní 2015,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 773/2004 ⁽²⁾ er mælt fyrir um reglur m.a. varðandi rannsóknir sem framkvæmdastjórnin tekst á hendur og aðgang að málsskjölum framkvæmdastjórnarinnar.
- 2) Samráð er samkomulag eða samstilltar aðgerðir tveggja eða fleiri samkeppnisaðila sem hafa það að markmiði að samræma samkeppnishæðun sína á markaðinum eða hafa áhrif á viðkomandi samkeppnishætti með aðferðum á borð við að festa eða samræma kaup- eða söluverð eða önnur viðskiptakjör, úthlutun á framleiðslu- eða sölukvóta, skiptingu markaða og viðskiptavina, þ.m.t. fölsun á kauptilboðum, takmörkun á inn- og útflutningi og samkeppnishamlandi aðgerðir gegn öðrum samkeppnisaðilum. Slíkt framferði er á meðal alvarlegustu brota á 101. gr. sáttmálans.
- 3) Það felst í eðli leynilegs samráðs að oft er erfitt að greina og rannsaka án þess að hafa samstarf við fyrirtæki eða aðila sem eru viðriðnir það. Þess vegna telur framkvæmdastjórnin að það sé í þágu Sambandsins að umbuna þeim fyrirtækjum sem taka þátt í ólöglegum starfsháttum af þessu tagi og eru reiðubúin að gangast við og hætta þátttöku sinni og vinna með framkvæmdastjórninni að rannsókn hennar, óháð öðrum fyrirtækjum sem koma að samráðinu. Hagsmunir neytenda af því að koma upp um leynilegt samráð og refsar fyrir það vega þyngra en hagsmunir af því að leggja sektir, sem svara til ólöglegrar háttsemi þeirra, á þau fyrirtæki sem gera framkvæmdastjórninni kleift að koma upp um og banna slíkar aðgerðir. Í þessu skyni hefur framkvæmdastjórnin unnið að áætlun um niðurfellingu eða lækkun sekta frá árinu 1996. Í áætlun sinni um niðurfellingu eða lækkun sekta setur framkvæmdastjórnin skilyrði en samkvæmt þeim getur hún umbunað fyrirtækjum fyrir samstarf þeirra í rannsókn framkvæmdastjórnarinnar. Áætlunin um niðurfellingu eða lækkun sekta hefur einnig reynst árangursrík leið fyrir framkvæmdastjórnina til að afhjúpa og refsar mörgum leynilegum samráðshringjum. Þess utan virkar áætlunin um niðurfellingu eða lækkun sekta einnig hamlandi gagnvart samráði með því að stuðla að afhjúpun fleiri brota og gera opinbera framkvæmd skilvirkari og að síðustu er með henni fenginn grundvöllur þar sem tjónþolar geta krafist skaðabóta vegna tjóns sem hlotist hefur af þessum brotum.
- 4) Fyrirtæki geta, að eigin frumkvæði og innan samstarfsrammans, afhent framkvæmdastjórninni yfirlýsingar fyrirtækis um niðurfellingu eða lækkun sekta, þar á meðal geta verið yfirlýsingar núverandi og/eða fyrrverandi starfsmanna og fulltrúa fyrirtækisins. Á hinn bóginn getur það haldið aftur af fyrirtækjum að starfa með framkvæmdastjórninni ef slíkt gæti haft í för með sér neikvæðar afleiðingar að því er varðar stöðu þeirra í einkamálum.
- 5) Aðilar að málum til meðferðar fyrir framkvæmdastjórninni og einnig þriðju aðilar, s.s. kærendur og aðrir hagsmunaaðilar, geta fengið vissar upplýsingar úr málsskjölum framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt reglugerð (EB) nr. 773/2004.
- 6) Upplýsingar, sem fengist hafa samkvæmt reglugerð (EB) nr. 773/2004, má nota í dóms- eða stjórnisýslumálum vegna beitingar 101. og 102. gr. sáttmálans. Hins vegar ætti ekki að vera unnt að nota slíkar upplýsingar í málsmeðferð fyrir landsdómstólum ef það gæti haft ótilhlýðileg áhrif á skilvirkni í framfylgd framkvæmdastjórnarinnar á 101. og 102. gr. sáttmálans.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtfð. ESB L 208, 5.8.2015, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 32/2018 frá 9. febrúar 2018 um breytingu á bókun 21 við EES-samninginn, um framkvæmd samkeppnisreglna sem gilda um fyrirtæki, biður birtingar

(¹) Stjtfð. ESB L 1, 4.1.2003, bls. 1.

(²) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 773/2004 frá 7. apríl 2004 um málsmeðferð framkvæmdastjórnarinnar skv. 81. og 82. gr. EB-sáttmálans (Stjtfð. ESB L 123, 27.4.2004, bls. 18). Reglugerð eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1792/2006 (Stjtfð. ESB L 362, 20.12.2006, bls. 1) og með reglugerð (EB) nr. 622/2008 (Stjtfð. ESB L 171, 1.7.2008, bls. 3)

- 7) Til að tryggja að fyrirtæki verði ekki lött til að viðurkenna af sjálfsdáðum að hafa tekið þátt í að brjóta samkeppnislög Sambandsins í tengslum við áætlun framkvæmdastjórnarinnar um niðurfellingu eða lækkingu sekta eða sáttameðferð verður öðrum aðilum því aðeins veittur aðgangur að slíkri viðurkenningu með aðgangi að málskjöllum samkvæmt reglugerð (EB) nr. 773/2004 vegna þess að þeir hyggjast neyta réttar síns til varna í málsmeðferðinni fyrir framkvæmdastjórninni. Einungis er heimilt að nota þessar upplýsingar við endurskoðun máls fyrir dómstólum í Evrópusambandinu eða fyrir landsdómstólum í tilvikum sem tengjast málinu beint og aðgangur hefur verið veittur og snertir annaðhvort skiptingu sektar milli þátttakenda í samráði eða rannsókn á ákvörðun á broti sem samkeppnisfyrirvald ríkis hefur samþykkt.
- 8) Þess utan ætti notkun upplýsinga, sem fengnar eru samkvæmt reglugerð (EB) nr. 773/2004, í málum fyrir landsdómstólum, ekki að trufla ótilhlýðilega yfirstandandi rannsókn framkvæmdastjórnarinnar á broti á samkeppnislögum Sambandsins. Ef framkvæmdastjórnin vann slíkar upplýsingar meðan málsmeðferð um framfylgd samkeppnislaga Sambandsins stóð yfir (s.s. yfirlýsing um andmæli) eða aðili að þessari málsmeðferð (s.s. svör við beiðnum framkvæmdastjórnarinnar um upplýsingar) ætti tiltekinn aðili ekki að geta notað þessar upplýsingar í málsmeðferð fyrir landsdómstólum fyrr en framkvæmdastjórnin hefur lokið málsmeðferð gegn öllum aðilum, sem sæta rannsókn, með samþykkt ákvörðunar skv. 7., 9. eða 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1/2003 eða hún hefur með öðrum hætti bundið enda á stjórnáráðum sína.
- 9) Reglur samkvæmt þessari reglugerð sem gilda um meðferð yfirlýsinga fyrirtækja um niðurfellingu eða lækkingu sekta ættu einnig að ná yfir tilvik þegar samkeppnisyfirlýsingar í aðildarríkjunum senda framkvæmdastjórninni yfirlýsingar um niðurfellingu eða lækkingu sekta og sáttatillögur, eins og skilgreint er í 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins ⁽¹⁾ 2014/104/ESB um skaðabótamál vegna auðhringjavarna samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1/2003.
- 10) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 773/2004 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 773/2004 er breytt sem hér segir:

- 1) Eftirfarandi 4. gr. a bætist við:

„4. gr. a

Reglur framkvæmdastjórnarinnar um niðurfellingu eða lækkingu sekta

1. Framkvæmdastjórnin getur sett skilyrði um kröfur og samstarf sem gilda um umbun hennar til fyrirtækja, sem eru eða hafa verið aðilar að leynilegu samráði, fyrir samvinnu þeirra við að upplýsa um samráðið og stuðla að því að sanna brotið, með undanþágu frá sektum eða lækkingu sekta, sem annars yrðu lagðar á skv. 2. mgr. 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 1/2003 (áætlun framkvæmdastjórnarinnar um niðurfellingu eða lækkingu sekta).

Veita má því fyrirtæki undanþágu frá sektum, sem fyrst leggur til sönnunargögn, sem, að mati framkvæmdastjórnarinnar, gæti gert henni kleift að framkvæma markvissa rannsókn eða að finna brot á 101. gr. sáttmálsins í tengslum við meint samráð. Heimilt er að lækka sektir þeirra fyrirtækja sem láta framkvæmdastjórninni í té sönnunargögn um meint brot sem fela í sér verulegt aukið vægi að því er varðar þau sönnunargögn sem framkvæmdastjórnin hefur þegar undir höndum.

Framkvæmdastjórnin mun því aðeins veita undanþágu frá sektum eða lækkingu á þeim samkvæmt reglum um niðurfellingu eða lækkingu sekta ef, við lok stjórnáráðsmeðferðarinnar, fyrirtækið uppfyllir þau skilyrði um kröfur og samstarf sem sett eru fram í reglum um niðurfellingu og lækkingu sekta. Þau geta m.a. tekið til þess háttar upplýsinga og sönnunargagna, sem fyrirtækin eru krafín um að leggja fram, og frekara samstarfs sem vænst er af fyrirtækjum meðan á stjórnáráðsmeðferðinni stendur.

2. Til að uppfylla hæfi um undanþágu frá sekt, sem annars yrði lögð á, eða lækkingu hennar skal fyrirtækjum í sjálfsveld sett að kynna vitneskju sína um leynilegt samráð fyrir framkvæmdastjórninni og þátt sinn í því, en þau geta einnig sjálfviljug kynnt fyrir henni vitneskju sína um fyrrverandi eða núverandi starfsmenn eða fulltrúa fyrirtækisins (yfirlýsingar fyrirtækis um niðurfellingu eða lækkingu sekta). Slíkar yfirlýsingar fyrirtækis um niðurfellingu eða lækkingu sekta skal semja sérstaklega til að leggja fyrir framkvæmdastjórnina í því skyni að fá undanþágu frá sektum eða lækkingu á þeim í samræmi við reglur framkvæmdastjórnarinnar um niðurfellingu eða lækkingu sekta.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/104/ESB frá 26. nóvember 2014 um tilteknar reglur sem gilda um skaðabótamál samkvæmt landslögum vegna brota á ákvæðum samkeppnislaga aðildarríkjanna og Evrópusambandsins (Stjtíð. ESB L 349, 5.12.2014, bls. 1)

3. Framkvæmdastjórnin mun bjóða aðilum viðeigandi úrræði til þess að leggja fram yfirlýsingar fyrirtækis um niðurfellingu eða lækkun sekta, önnur en að leggja þær fram skriflega, m.a. munnlega. Heimilt er að taka upp og skrá munnlegar yfirlýsingar fyrirtækis í húsnæði framkvæmdastjórnarinnar. Fyrirtækinu skal veitt tækifæri til að fara yfir tæknilega nákvæmni upptökunnar á munnlegri yfirlýsingu þess í húsnæði framkvæmdastjórnarinnar og að leiðrétta tafarlaust efni yfirlýsingarinnar ef nauðsyn krefur. Reglur í þessari reglugerð um yfirlýsingar fyrirtækis um niðurfellingu eða lækkun sekta skulu gilda um slíkar yfirlýsingar óháð því á hvaða miðli þær eru geymdar. Upplýsingar sem þegar eru til, þ.e. sönnunargögn, sem eru til óháð málsmeðferð framkvæmdastjórnarinnar, sem fyrirtæki leggur fyrir framkvæmdastjórnina í tengslum við beiðni sína um undanþágu frá sekt eða lækkun hennar, eru ekki hluti af yfirlýsingu fyrirtækis um niðurfellingu eða lækkun sekta.“

2) Í 8. gr. falli 2. mgr. brott,

3) Í stað þriðju undirgreinar í 2. mgr. 10. gr. a komi eftirfarandi:

„Ef sáttaviðræðunum miðar áfram getur framkvæmdastjórnin gefið málsaðilum frest til að skuldbinda sig til að fylgja sáttameðferðinni með því að leggja fram sáttatillögur sem endurspeglar sáttaviðræðurnar og þar sem þeir viðurkenna að hafa tekið þátt í broti gegn 101. gr. sáttmálans og gangast við ábyrgð sinni. Viðkomandi fyrirtæki skulu sérstaklega taka saman þessar sáttatillögur sem formlega beiðni til framkvæmdastjórnarinnar um að samþykkja ákvörðun í máli þeirra í samræmi við sáttameðferðina. Áður en framkvæmdastjórnin ákvarðar frest til að leggja fram sáttatillögur skulu hlutaðeigandi málsaðilar eiga rétt á því að fá tímanlega þær upplýsingar, sem eru tilgreindar í fyrstu undirgrein, ef þeir óska þess. Framkvæmdastjórninni er ekki skylt að taka tillit til sáttatillagna sem berast eftir að fresturinn er útrunninn.“

Framkvæmdastjórnin mun bjóða aðilum viðeigandi úrræði til leggja fram sáttatillögur með öðrum hætti en skriflega, þ.m.t. munnlega. Heimilt er að taka upp og skrá munnlegar sáttatillögur í húsnæði framkvæmdastjórnarinnar. Fyrirtækinu skal veitt tækifæri til að fara yfir tæknilega nákvæmni upptökunnar á efni sem er lagt fram munnlega í húsnæði framkvæmdastjórnarinnar og að leiðrétta tafarlaust viðkomandi efni ef nauðsyn krefur. Reglur í þessari reglugerð um sáttatillögur skulu gilda um sáttatillögur óháð því á hvaða miðli þær eru geymdar.“

4) Ákvæðum 15. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrirsagnarinnar komi eftirfarandi

„15. gr.“

Aðgangur að málsskjölum

b) Eftirfarandi komi í stað 1. mgr. a:

„1. mgr. a Eftir að málsmeðferð hefst, skv. 6. mgr. 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 1/2003, og í þeim tilgangi að gera málsaðilum kleift að leggja fram sáttatillögur skal framkvæmdastjórnin afhenda málsaðilum þau sönnunargögn og skjöl, sem lýst er í 2. mgr. 10. gr. a, að fenginni beiðni, og með fyrirvara um þau skilyrði sem sett eru í viðeigandi undirgreinum. Í ljósi þessa skulu málsaðilar, þegar þeir leggja fram sáttatillögur sínar, staðfesta við framkvæmdastjórnina að þeir fari aðeins fram á aðgang að málsskjölunum, skv. 1. mgr., eftir að hafa tekið við yfirlýsingu um andmæli, ef sú yfirlýsing endurspeglar ekki efni sáttatillagna þeirra. Ef sáttaviðræðum við einn eða fleiri aðila hefur verið hætt skal veita þeim aðila aðgang að málsskjölunum, skv. 1. mgr., þegar yfirlýsing um andmæli hefur verið borin fram gagnvart honum.“

c) Eftirfarandi 1. mgr. b bætist við:

„1. mgr. b Einungis skal veita aðgang, skv. 1. mgr. eða 1. mgr. a, að yfirlýsingu fyrirtækis um niðurfellingu eða lækkun sekta í skilningi 2. mgr. 4. gr. a eða sáttatillögu í skilningi 2. mgr. 10. gr. a í húsnæði framkvæmdastjórnarinnar. Málsaðilar og fulltrúar þeirrar skulu ekki afrita yfirlýsingu fyrirtækisins um niðurfellingu eða lækkun skulda eða sáttatillögur með vélrænum eða rafrænum hætti.“

d) Ákvæði 4. mgr. falli brott,

5) Eftirfarandi VI. kafla a er bætt við á eftir 16. gr.:

„VI. KAFLI A

TAKMARKANIR Á NOTKUN UPPLÝSINGA SEM FENGNAÐ ERU MEÐAN MÁLSMEÐFERÐ FYRIR FRAMKVÆMDASTJÓRNINNI STENDUR YFIR

16. gr. a

1. Upplýsingar, fengnar samkvæmt þessari reglugerð, skal einungis nota í dóms- eða stjórnslumálum vegna beitingar 101. og 102. gr. sáttmálans.

2. Einungis skal veita aðgang að yfirlýsingum fyrirtækis um niðurfellingu eða lækku sekta í skilningi 2. mgr. 4. gr. a eða að sáttatillögum í skilningi 2. mgr. 10. gr. a ef tilgangurinn er að neyta réttar síns til varna í málsmeðferð fyrir framkvæmdastjórninni. Þeim aðila, sem fengið hefur aðgang að málskjöllum, er einungis heimilt að nota upplýsingar, sem fengnar eru úr þessum yfirlýsingum og tillögum, ef þess reynist þörf til að neyta réttar síns til varna í dómsmáli:

a) fyrir dómstólum Evrópusambandsins, sem eru með ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar til endurskoðunar, eða

b) fyrir dómstólum í aðildarríkjunum í tilvikum sem tengjast málinu beint og veittur hefur verið aðgangur að og snertir:

i. skiptingu á sekt milli þátttakenda í samráðinu sem er lögð á þá óskipt af hálfu framkvæmdastjórnarinnar eða

ii. endurskoðun ákvörðunar sem samkeppnisyfirvald aðildarríkis hefur uppgötvað brot á skv. 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

3. Ekki skal nota eftirfarandi flokka upplýsinga, sem fengnar eru samkvæmt þessari reglugerð, við málsmeðferð fyrir landsdómstólum fyrr en framkvæmdastjórnin hefur lokið málsmeðferð gagnvart öllum aðilum sem til rannsóknar eru með samþykkt ákvörðunar, skv. 7., 9. eða 10. gr. reglugerðar (EB) nr. 1/2003 eða hún hefur lokið málsmeðferðinni með öðrum hætti:

a) upplýsingar, sem aðrir einstaklingar eða lögaðilar tóku saman sérstaklega fyrir málsmeðferð framkvæmdastjórnarinnar, og

b) upplýsingar sem framkvæmdastjórnin hefur unnið og sent málsaðilum meðan á málsmeðferðinni stóð.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 3. ágúst 2015.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.